

han estat idees i peticions dels mateixos titulars, en les quals ni directament ni indirectament no hi ha intervingut el Col·legi?

Pei que toca les atribucions dictatorials, quines són, que no se n'ha assabentat ningú? Quin acte de la Junta ha pogut ésser interpretat com a ús d'una atribució dictatorial? Per ventura un dels primers actes del passat Govern no fou summariar la Junta del Col·legi?

Ben aclarida quedà, en juntes generals pretèrites, la qüestió de la gestió personal meva respecte dels Estatuts, i no és moment ara d'insistir, un cop més, en la meva defensa pròpia; però, hi ha qui ignori que els Estatuts ningú no els ha posat en vigor? Hi ha qui ignori que les justes protestes que els Estatuts motivaren no es referien en res a les atribucions concedides a les Juntes del Col·legi? Per si alguna cosa faltés, ignoreu vós que ben aviat ha de celebrar-se una Assembla extraordinària de Col·legis. l'únic tema de la qual és la discussió i reforma dels Estatuts?

Però ço que ens ha afectat més, és la lleugeresa que poseu en dir que perdérem el nostre esperit sindical. Segurament, en fer aquesta afirmació, no en mesuràveu l'abast; no veiéreu que, en formular-la, tota una Junta honorable era presentada a l'opinió mèdica com una colla de renegats que, oblidant tot idealisme, aprofitaven l'ocasió per conquerir llorers... I això és absolutament fals, i davant d'aquesta inexactitud, per força he de revoltar-me.

He de suposar que durant l'època passada haveu viscut allunyat de la vida interna del Sindicat; car, si així no fos, la vostra honrada ploma no hauria estampat aquells conceptes; abans de fer-ho, però, hauria estat norma prudent l'adre-

çar-vos a les fonts de més bona i més directa informació: als Consells del Sindicat i de la Mutual. Ells són qui poden dir quina fou la conducta d'aquesta Junta en relació amb el mateix.

Als Consells del Sindicat i Mutual vui apellar, com a testimoni irrefutable. Interrogeu-los. Tot ell és compost per homes sincers que posen la veritat per damunt de tota altra conveniència, i a llur noblesa em plau confiar-me.

La paraula "servil" també s'ha escapat de la vostra ploma en parlar dels Col·legis; però cap demostració de servilisme no podreu retreure'ns. Aquesta Junta ha sentit sempre la pròpia estima i la dignitat de la representació que ostentava, i jamai no ha pogut ésser servil ni amb els alts ni amb els baixos, perquè sempre ha tingut present. Dr. Puig, que tan repugnant com el servilisme davant d'un tirà és el que es tradueix en afalagar o pretendre afalagar la massa.

I aquí vui terminar. Hom diu que vós sereu el meu successor en un càrrec que, pel que es veu, a les meves mans ha estat de lluïment i no de sacrifici. Serà per mi un honor. Cordialment, amb tota lleialtat, us desitjo el major encert i els triomfs més grans, i això no pensant solament en vós, sinó en la classe mèdica. No és amb menys lleialtat que us vui dir el meu anhel perquè el dia que hàgiu d'ésser substituït no passeu per l'amargor de veure seguir aquesta norma que per primera vegada veig emprar i sigui el qui aspiri a substituir-vos aquell qui sembli que es resisteix a què abandoneu el càrrec, que, per bé que ho dubteu, per mi ha estat també de penosos sacrificis, sense que a les vestidures vostres, fins llavors immaculades, arribin els esquitxos del llot.

Vostre afectíssim company i amic